

MI MLADI BORCI

STANOVSKI TEDNIK ZA SLOVENSKO DIJASTVO. — IZHAJA VSAK PETEK. — LETNA NAROCNINA: DIJASKA 18 DIN, NEDIJASKA 36 DIN, PODPORNNA VEČ KOT 36 DIN. — POSAMEZNA ŠTEV. 75 PAR. UREDNIŠTVO IN UPRAVA: LJUBLJANA, POLJANSKA C. 4. (ALOJZIJEVIŠČE). — ČEK. RAČ. ŠT. 16.078.

LETO V.

LJUBLJANA, PETEK 14. MARCA 1941.

ŠTEV. 27

NA DRUGEM RAZPOTJU

Razdvojenost

Mlad človek je v letih razvoja poln nasprotij. Njegove duševne sile se trgajo na več strani. Moč in slabost se borita v njem. V požrtvovalnem zanosu bi rad izvršil velike stvari, pa se mu požrtvovalnost kmalu izprevrže v sebičnost, iz višav pada v nižave. Zdaj je poln moči in delavnosti, drugič ga popolnoma obvlada lenoba, navdušenje za Boga in verska brezbriznost se menjavata v njem.

Taka neuravnovešenost v mladih letih je sicer nekaj običajnega, a je za vsakogar velika preizkušnja. Marsikdo podleže: izgubi vero, izgubi cilj, preda se življenju, telesni užitki ga premagajo. Drugi pa v tej borbi zmagajo. Ohranijo vero, prištevajo se h katoličanom. Sa' Cerkev tudi tem ne brani živeti. Žive polno naravno življenje, pa še več, žive nadnaravno življenje otrok božjih.

Drugo razpotje

Ali s tem boj še ni dobojevan. Znova stojiš na razpotju. Tudi kot katoličan moraš izbirati: ali mlačnež, brezbriznež, samo lutka; ali pa pravi katoliški borec, odločen, dejaven, osvajalen.

Danes smo radikalni: ali z vsem srcem za to ali za ono, za mlačneža ni prostora. Kar je polovičarskega, propada. Pravijo, da je naš čas uoden za komunizem.

Toda ugoden je tudi za nas katoličane, ugoden je za vsakogar, ki hoče delati. Gorje katoličanom, ki v svoji malodušnosti brezbrizno dremajo in ne vidijo žilave delavnosti in skrite propagande nasprotnikov! Blagor pa tistim, ki se zaveda o velikosti sedanjega časa in neutrudno in goreče delajo za Boga! Oglej si ti dve postavi in izbiraj!

Podoba mlačneža

Mlačen človek je navadno sebičen in ne kaže prave krščanske ljubezni do bližnjega. Skrbi, da se le njemu dobro godi. V trpljenju je šibak. Boji se borbe, ko bi moral braniti svojo vero in prava načela, se zaradi ljubega miru in iz strahu pred očitkom »fanatizma« sramežljivo umika. O načelnosti pri njem ni govora. Že beseda načelo mu je na moč zoprna. Brezbriznež je za rast božjega kraljestva, zato pa toliko bolj skrbi za lastni jaz. Kot katoličan je majhen v svojem zgledu in življenju. Kadar pa se mu vendar zazdi, da bi se bilo dobro tudi tu izkazati, pokaže to najbolj pri zunanjih paradah in živijo klicih. S tem je zanj glavno opravljeno.

Podoba katoliškega borca

Ves drugačen pa je pravi katoliški borec. Nesebično se žrtvuje za svojega bližnjega. Odlikuje

ga požrtvovalnost, daje, ne da bi štel. Junaško prenaša žrtve in navdušeno dela za Kraljestvo božje. Bori se, ne straši se nasprotovanja in preziranja. Svoje prepričanje pokaže v pogumni brambi pravih načel in Cerkev. Svoje sile izrablja, da osvaja okolje za Kristusa in to z lepim zgledom, da sam živi pošteno, čisto in veselo, z besedo in dejanjem, da širi katoliško časopisje, pomaga tovarišu z nasvetom itd. Pri vsem tem pa je človek molitve, je pobožen in »oreč, pri delu marljiv in vztrajen, pa vedno vesel.

Izbiraj:

Ali hočeš biti mlačen katoličan, ki živi le sebi in nikdar ne bo storil nič velikega v življenju, ali pa hočeš biti borec v službi Cerkev, ki hoče izoblikovati sebe, služiti Bogu in bližnjemu? Izbiraj!

Odloči se gotovo za drugo pot! Rad bi sadove, zato uporabi sredstva. Ne samo želeti, treba je verovati in delati. Ne čakati na mučeniško krono, ampak začeti z malim. So nekateri, ki le sanjajo o velikih delih in mislijo, da so res veliki; pa to so le v sanjah. V teh razmerah, v katere te je božja volja postavila se izkaži, boji mož. Naša doba naravnost kriči po podjetnih, pogumnih, osvajalnih katoliških borcih. Gorje nam, če ta klic preslišimo in ostanemo mlačni in brezbrizni. Zato na delo!

Na noben način pa si narod ne more izoblikovati jasnih idealov niti si zagotoviti bodočnosti, ako izobraženi krogi, ki vodijo domovino, niso oblikovani na podlagi zdrave filozofije t. j. sholastične metafizike.

P. A. Little S. J.

Informativni sestanek ljubljanskih tehnikov

INFORMATIVNI SESTANEK 8. MARCA

V soboto 8. t. m. se je vršil na tehnikih sestanek Zveze strok. klubov tehn. fakultete, ki je trajal cele štiri ure. Levičarski odborniki, ki danes v Zvezi gospodarijo, so imeli namen, sestanek temeljito izrabit v levičarske namene.

Na sestanku naj bi se razpravljalo o akademski menzi, o odpravi šolnin in taks, o novi univerzni uredbi, torej o vprašanjih, ki jih hočejo levičarji na naši univerzi izrabit v svoje revolucionarne namene s tem, da jih pretiravajo in skušajo za njih rešitev zainteresirati čim večje število dijaštva in tudi druge javnosti. Tega pa ne delajo v namenu, da bi akademiki res dobili čimprej menzo, da bi se šolnine res odpravile, ampak za to, da se vzbuja nezadovoljstvo in potem pokrenejo masovne akcije in tako pripravljajo tla za revolucijo.

PREVARANI UPI

Informativni sestanek tehnikov naj bi bil potem takem učinkovit donesek k »širokim« akekljam, ki jih hočejo levičarji na vsak način sprožiti na univerzi, od koder bi se širile med vso slovensko javnost.

Predsednica in rdeči tovariši so se res trudili, da bi sestanek obdržali v mejah levičarske zamisli, toda množica tehnikov je vzemirjalo več drugih stvari, med drugimi zlasti bilanca reprezentančnega plesa tehnikov.

Upanje rdečih, ki so mislili iz sestanka napraviti propagandno zborovanje, se je temeljito izjalovilo. Sestanek, ki naj bi okrepil položaj levičarskega odbora kot pravega in delavnega zastopnika »študentovskih interesov«, je dosegel prav nasprotno: v jarki luči je razgalil odborovo nesposobnost.

Na tem sestanku je marsikdo, ki je dosedaj verjel rdeči »strokovnosti« in »borbi za študentovske interese«, močno podvomil v levičarsko iskrenost.

PREDSEDNICA - LEVIČARKA JE VTIHOTAPILA LEVIČARSKO RE- SOLUCIJO V LETAK TEHNIKOV

Med raznim govoričenjem za odpravo taks in šolnine je prišla na dnevni red zadeva z letakom, ki je živo pokazala, da je »strokovnost« levičarjev samo krinka za politične in revolucionarne namene.

Na občnem zboru tehnikov, ki se je vršil pred dobrim mesecem, je bilo sprejetih več resolucij, ki jih je dal odbor zveze natisniti in so jih širili po univerzi v obliki letaka. Pozornost je vzbujala zlasti zadnja točka resolucije, ki se je zavzemala za po-

moč komunističnim internirancem, ki jih je državna oblast pred nedavnim spravila v koncentracijska taborišča. Resolucija se glasi:

»Pozivamo vso akademsko javnost in profesorje, da se priključijo naši zahtevi za izpust študentov, ki so se borili za naše vsakdanje življenjske interese in ki so danes v koncentracijskih taboriščih.« (Primerjaj »MMB« str. 95.)

Več govornikov pa je dokazalo, da zgoraj navedene resolucije občni zbor sploh ni sprejel, ampak jo je predsednica-levičarka protizakonito vtihotapila v letak.

Predsednica ni naravnost tajila, pač pa se je brezuspešno skušala izvijati, češ da je bila zahteva po izpustitvi zaprtih komunistov upravičena.

Rezultanto debate okrog vtihotapljene resolucije je potegnil tovariš Kralj, ki je pribil dejstvo, da je predsednica izrabila resolucijo v politične namene. Plosk, ki je sledil izvajanjem tov. Kralja, je pokazal, da velik del tehnikov pravilno gleda na početje levičarskega odbora.

OJ TI DEFICIT! ALI BILANCA TEHNIŠKEGA PLESA

Končno je vendar prišlo do debate o reprezentančnem plesu tehnikov. Tej debati so se hoteli levičarski odborniki na vsak način izogniti, pa se ji niso mogli, ker je velik del pošteno mislečih tehnikov hotel gledati plesne blagajne na vsak način priti na čisto.

Poročilo o poslovanju plesnega odbora je podal revizor. Računski zaključek, ki pa še ni popoln in vsestransko točen, je pokazal 1000 dinarjev deficita. Toda po mnenju drugih tovarišev, ki so imeli vpogled v plesne zadeve, znaša deficit najmanj 5000 dinarjev ali pa še več. Če primerjamo te številke z bilanco letošnjega medicinskega plesa, ki ni imel toliko obiskovalcev kot reprezentančni ples tehnikov, pa je vendar prinesel 62.000 din brutto dohodka, čistega dobička pa 32.000 din, nam je lahko takoj jasno, da je blagajna tehničnega plesa morala imeti neke posebnosti.

ZABAVEN SEZNAM IZDATKOV. »REPREZENTANČNA« MARELA IN PREDSEDNIKOV FRAK

Revizor je prečital seznam izdatkov: Za te izdatke mu pa blagajnik plesnega odbora ni mogel dati nikakih potrdil. Med izdatki je navedena med drugim tudi vsota 600 din za vožnjo s taksijem in 100 din za tramvajsko vožnjo. V rubriko izdatkov je dalje vnešen tu-

di znesek 500 din za valetu ožjega plesnega odbora.

Baje se je te valetu udeležilo šest ljudi, od katerih je torej vsak zaplil in zajedel za 100 din. Pri tem je treba pripomniti, da so prireditelji itak imeli na plesu v buffetu jedačo in pijačo zastoj; mimogrede bodi omenjeno, da je bilo teh prirediteljskih zastojkarjev »samo« 103 osebe. Da so ti sto in trije želodci temeljito praznili buffet, je pač razumljivo. V zapiskih izdatkov stoji tudi vsota 300 dinarjev za malico, ki so se je udeležili prireditelji. Morda je bilo pod to »malico« mišljeno preganjanje mačka z guljažem in kumaricami na dan po plesu. Zabeležen je nadalje znesek 6000 dinarjev za dekoracije. Dvome v verodostojnost navedb je vzbudila tudi trditev enega izmed tovarišev, da o nagraji 100 dinarjev služteljici kemičnega odčelka, ki je bila omenjena med izdatki, prizadeta služteljica prav nič ne ve.

Med izdatki je zabeleženih tudi 120 dinarjev za »marelo«, ki jo je izgubil tajnik, in 150 za »marelo«, ki je na plesu izgnila blagajniku. Sicer je jasno, da moraš imeti na »reprezentančnem« plesu »reprezentančno« marelo, ki velja nekoliko več kot pet kovačev, ni pa tako jasno, kako bi izgledala plesna blagajna, če bi se morali plačati iz nje vsi izgubljeni predmeti kot n. pr. krožniki, slatinice, dežniki ali pa tudi marsikatera glava in srce.

Ravno tako ni bilo čisto jasno, kaj je s kavcijo 500 din za predsednikov smoking, ki se je omenjala v zvezi z izdatki. Nek hudomušnež si je stvar tako razložil, da je predsednik vračal smoking v takem stanju, da je kavcija zapadla.

POMANJKLJIVI BLAGAJNISKI ZAPISKI

Zapiskov o preplačilih sploh ni. Vendar je bilo preplačil zelo veliko, saj so navzoči videli celo vrsto različnih gospodov, ki so dajali za vstopnino visoka preplačila. Prav tako ni ostalih zapiskov. Ni še ugotovljeno, ali se sploh niso vodili ali pa jih je vzela črna noč. Kar pa je ohranjenih zapiskov, so pomanjkljivi in malomarno sestavljeni. Zanimivo je tudi dejstvo, da sta revizorja po plesu dvakrat sklicala sejo plesnega odbora, pa nobenkoli ni prišel noben odbornik. Blagajnik se smuča na Kravcu, o ostalih tovariših pa ni sluha ne duha. Dokler ne pridejo prizadeti odborniki, sploh ne bo mogoče nadaljevati debato o plesni bilanci.

Velik del poštenomislečih tehnikov je trdno odločen, da vprašanje deficita docela razčisti. Treba je priti, da je tak nered pri blagajni

Tomažev dan Akademske zveze

čajna prilika za korupcijo. In to je zadosten vzrok za neomajen sklep poštenih tehnikov, da se začeva s plesom neusmiljeno preišče do vseh podrobnosti.

NABIRKE ZA RDEČE INTERNIRANCE PRI PRODAJI NAGELJKOV ZA ČETVORKO

Na plesu so nekateri levičarji pobirali za komunistične internirance v Španiji. Delali so to na zelo prebrisan način. Vsakogar, ki je kupil nagelj za četvorko, so »napumpali« za »naše uboge kolege, ki trpijo pomanjkanje po taboriških«. Ker so bile prošnje precej nejasne, je marsikdo nasedel. Nek ugleden ljubljanski inženjer je zaradi tega povorno interveniral pri navzočem policijskem komisarju. Komisar je pozval predsednico, naj komunistične izsiljevalce odstrani iz plesnih prostorov, sicer bo moral ples zaključiti. Predsednica je to odklonila, ples je bil zaključen in s tem je bil pokopan uspeh posebne komunistične nabirke.

»NABIRALI BI RAJSI ZA DEFICIT«

Nekdo od zborujočih tehnikov je bil mnenja, da bi bilo veliko bolje, če bi komunisti nabirali za deficit kot pa za internirance.

Predsednica je bilo od strani poštenomislečnih tovarišev deležna upravičenim napadom, kajti njeno izrabljanje strokovne funkcije v politične in prevratne namene presega vse meje.

KDO JE ODGOVOREN ZA DEFICIT?

Mnogi so se vpraševali, kdo je odgovoren za deficit pri plesni blagajni. Povedati je treba, da bi bilo nepravično, če bi vso krivdo zvrčali na plesni odbor, ki je bil poleg predsednika-levičarja sestavljen iz samih brucev.

Pač pa je treba najodličneje ozigosati levičarske odbornike v Zvezi, ki vedno napadajo vsako korupcijo, tam, kjer je in tam, kjer je ni. Čudno se nam zdi, da so se pa v tej plesni aferi obnašali brez običajne gorečnosti in bojevitosti.

*

Sestanek Zveze tehnikov je v polni meri dosegel svoj uspeh. Bil je bogato informativen. Zlepa ne bi mogla kaka druga stvar tako izbrpno in tako pravilno informirati tehnikov o sposobnosti in »strokovnosti« levičarskih odbornikov.

Kot razveseljivo dejstvo je treba omeniti, da so proti levičarjem poleg katoliških akademikov nastopali tudi tovariši iz nacionalnih društev.

V proslavo praznika sv. Tomaža Akvinskega je priredila Akademska zveza 7. marca študijski dan.

Dan se je začel s sv. mašo, ki jo je daroval v kapeli Slomškovega zavoda univ. docent dr. Ign. Lenček.

Ob 9 so se začela v dvorani Akad. doma predavanja. Prvi je govoril prevz. g. škof dr. Gregorij Rožman o nalogah katoliškega akademika. Poudaril je da mora katoliški akademik pojmovati svoj študij nadnaravno, kot poklicno delo, ki mu ga je Bog odkazal in od katerega bo tudi Bogu odgovor dajal. Katoliški akademiki se morajo temeljito in vsestransko pripravljati na svoj poklic. Le izvrstna strokovna kvalifikacija bo odprla našim ljudem vrata do odgovornih in vplivnih mest, na katerih boča lahko pripravljali pot novemu in pravičnejšemu družabnemu redu. Končno je prevzvišeni pokazal na veliko pomanjkljivost slovenske izobrazbe in vzgoje. Male razmere, v katerih živimo kot člani malega naroda, nas delajo malenkostne, neširokogrudne, malozavedne in manj sposobne za velike odločne in široke podvige. V tej malenkostnosti je tudi vir mnogih naših nesporazumljenj. Katoliški akademiki morajo stremeti po globlji izobrazbi in širši razgledanosti po sodobnih problemih. Sv. Tomaž naj nam bo v vsem tem velik vzornik. Bil je nadvse temeljit pri svojem znanstvenem delu, nedosežno globok in bogat, prava zakladnica vekovitih nauk.

Drugi predavatelj g. Dolinar France je v svojem globoko zasnovanem predavanju o organsko stanovskem pojmovanju družbe pri sv. Tomažu očrtal sociološki in socialno filozofični nauk velikega Akvina. Predavanje g. Dolinarja je bilo potrebno filozofično in sociološko dopolnilo k raznim razpravam o stanovskem redu, ki se pa problema dotikajo bolj z gospodarskega in javnopravnega vidika.

Tov. Fink Božidar, cand iur je govoril o temi »Tomaž in naš čas«. Tov. Janez Logar cand. phil. pa je podal Tomaževo razvrstitev socialnih kreposti. S tem je bil dopolnilski del študijskega tečaja zaključen.

Popoldne ob 3 je bilo predavanje g. univ. profesorja dr. Lamberta Ehrlicha »Znanost in vera«. Po izčrpnem prikazu vprašanja, osvetljenem s številnimi vzgledi iz moderne kontroverze o tej stvari je g. predavatelj logično izpeljal dokaz, da je edino pravilno razmerje med znanostjo in vero tisto, ki je vladalo pri sv. Tomažu in še danes živi v Cerkvi. Prava znanost in vera se vzajemno dopolnjujeta, nikakor pa si ne moreta nasprotovati.

Sledila sta referata tov. Bartaliniča o »Moralni strani medicinske-

ga študija« in tov. Mahnič o študiju na filozofski fakulteti.

G. urednik dr. Matej Poštuvan je podal analizo kulturnega boljševisma pri Slovencih, ki si je osvojil že prenekatero področje slovenske kulture in postal religija slovenskega filistra.

Tovariš Karel Rakovec cand. phil. pa nam je za zaključek očrtal »Tomažev nauk o lepem.« V jedrnatih izvajanjih je pokazal na vsa bogastva Akvinčeve estetike, zlasti pa je orisal vprašanje razmerja med etičnim in estetičnim. S pesmijo »Povsod Boga« je bil lepo uspeli »Tomažev dan« zaključen.

Katoliški akademiki, organizirani v Akademijski zvezi pa so dokazali, da do vprašanj, ki vznemirjajo sodobnega človeka, niso ostali indiferentni. Na temeljiti, znanstveno podprti načelnosti in čvrstih etičnih osnovah bo zrasla nesebična, prilagodljiva, velike zadnje žrtve zmožna inteligenca.

DELO ZA MIR

Vsega se privadimo. Ni nas skoro več strah, da bi vse to vojno zlo, o čemer v časopisih vsak dan beremo, prišlo tudi nad nas. Ali vsaj delamo, kakor da se tega ne bojimo. Zato tudi pozabljamo, da bi kaj storili za mir.

Kaj pa moramo mi za mir storiti? Naše edino delo je — molitev. S kakšno gorečnostjo so ljudje molili za mir ob izbruhu vojske. Danes ne več tako. Pošla jim je vera ali stanovitnost ali zaupanje v Boga. Toda mi trdno verujemo v božjo Previdnost, v božjo vsemogočnost. Kaj pravite, ali ni to velikanska dobrotja za nas, da je pri nas še zdaj mir? Mi smo postali brezbrizni. Na trpljenje okrog sebe smo se navadili, da bi pa nad nas prišlo, pa smo se kar nekako odvadili misliti. Toda taka apatija je neupravičena. Ker imamo že toliko časa ljubi mir, je naša sveta dolžnost, da Boga za to zahvaljujemo, da ga neprestano prosimo, da nam mir še naprej ohrani.

Zato mi, ki verujemo v božjo Previdnost, pomnožimo zaupno svoje molitve za pravičen mir.

KAKO BODO PRAZNOVALI peidesetletnico socialne okrožnice RERUM NOVARUM V AMERIKI

Letos 15. maja bo minilo 50 let, odkar je Leon XIII. izdal veliko socialno okrožnico Rerum novarum. V Združenih državah bodo ta jubilej praznovali na posebno slovesen način. Proslave bodo trajale vse letošnje leto. Centrala za katoliško socialno delo je izdelala obširen program, ki obsega predavanja, pouk delavcev o socialnem vprašanju, pouk in predavanja v šolah kakor tudi razne šolske in skupne svečanosti. Zato so v poedinah državah ustanovljeni posebni delovni odbori. Določeno je, da bodo v vseh župnih cerkvah po zedinjenih državah en mesec pridige o papeških socialnih okrožnicah, o delavskem vprašanju in o obnovi družbe. Do 14. maja bo vsako nedeljo v vsaki župni cerkvi po ena sv. maša v namene, o katerih govore okrož-

nice. Prav tako bodo razne tri-dnevnice, ure molitve in druge pobožnosti, da izprosijo božjega blagoslova pri delu za obnovo socialnega življenja. Upravni odbor bo razposlal papeške socialne okrožnice vodilnim osebam državnega in gospodarskega življenja, pripravil bo posebno razstavo knjig in listov socialne vsebine, dalje razna predavanja po radiu o vsebini in pomenu papeških socialnih okrožnic. V katoliških ljudskih in srednjih šolah bo poseben pouk za učence, na univerzah posebna predavanja in razpisane so posebne nagrade za dela s področja krščanske socialne etike. Največja delavnost je med katoliškimi delavci v detrojtski nadškofiji, kjer je središče ameriške industrije.

KOMUNISTI NA BEOGRAJSKI UNIVERZI

Na beograjski univerzi so v začetku letošnjega leta postali komunisti silno živahni. Komaj nekaj tednov smo imeli predavanja, pa so že razpredli svoje mreže med »bruce«, ki jih na vse načine skušajo pridobiti na svojo stran.

Kakor znano, ima v Beogradu skoro vsaka fakulteta svojo zgradbo; zato študenti različnih fakultet malo pridejo skupaj. Komunisti pa kljub temu dobro rovarijo in je iz vseh njihovih akcij razvidno, da imajo dobro vodstvo, ki iz skrčitega kota poveljuje svojim četam.

Tako so nekaj dni po začetku predavanj rdeči tovariši na pravni fakulteti razširili letak, s katerim so kritizirali profesorje, vseučiliško vodstvo, vlado, zlasti pa jim je bil »pri srcu« dr. Anton Korošec kot prosvetni minister. Letak pa med dijaštvom ni vzbudil posebnega zanimanja, zlasti ne med bruci, ki so se v začetku malo brigali za tako propagando. Nato je bil nekaj časa mir.

Okoli 1. decembra so komunisti začeli pripravljati teren za nabiralno akcijo za »španske dobrovoljce«. Previdno so tipali po predavalnicah, če se bo akcija posrečila ali ne. Medtem ko je letake raznašalo samo nekaj rdečkarjev, je skrito vodstvo za to akcijo mobiliziralo ves svoj aparat. Posebno od 5. do 10. decembra so komunisti uporabljali vse svoje propagandne in trgovske

zmožnosti. V pavzah in med predavanji so naivne bruce prepričevali, kako upravičeno je nabiranje za »bedne španske dobrovoljce« ki se borijo za svojo in svojih drugova i svih ljudi slobodu a sad umiru od glada i žedji u koncentracionim logorima krvave Petain-Lavalove vlade.« Take in slične fraze so jim kar letele iz ust, tako da so marsikateri »akademičari« mehkega srca spravili ob kovača ali še več, »da bude olakšan život našoj velikoj braći u Francuskoj«. Pri mnogih, ki se niso dali kar tako prepričati ali pa so bili o vsej stvari pravilno poučeni in na to pripravljeni, pa ni šlo tako lahko. Rdeči bratci so se mučili na vse načine in so se pri tem razvijale živahne, celo burne debate, iz katerih je v večini primerov rdečkar odšel »bez pare«.

Po tej nabiralni akciji so se na pravni fakulteti po hodnikih in predavalnicah vsako dopoldne razvijale ostre debate o perečih političnih, gospodarskih in socialnih vprašanjih. Zanimivo je, da so se debat udeleževali skoro vedno eni in isti akademiki, tako med rdečkarji kakor med njihovimi nasprotniki.

Sčasoma pa so se tudi te debate ublažile, ker ne komunisti, ne demokrati, ki so letos glavni njihovi nasprotniki, niso mogli drug drugih prepričati.

Tako je ostalo na fakulteti precej mirno do 14. januarja, ko je univer-

zitetni senat razpisal volitve v »Podporno združenje studenata beogradskog univerziteta«. Do letos so v združenju neomejeno vladali komunisti. Podpore iz fonda združenja, kamor morajo plačevati vsi slušatelji, so delili samo »svima poštenima«, kakor sami sebe imenujejo, dočim so vsem študentom-nekomunistom prošnje zavračali.

Za volitve so tudi letos komunisti na vseh fakultetah postavili svoje liste. Ker so — razen na pravni in tehnični fakulteti — samo komunisti vložili svoje liste, so na način dobili v svoje roke ves odbor podpornega združenja. Na tehnični in pravni fakulteti so pa postavili svojo listo tudi demokrati, kar je komuniste zelo razkačilo, da so pričeli prirejati protestne sestanke. Na pravni fakulteti so izdelali kopico letakov; v njih so napadali demokrate kot milijonarje, tuje plačance, »kjoji se bore protiv autonomije univerziteta, koji su za nered in nerad...« itd. Demokrati so jim odgovorili s svojimi letaki, kjer so razkrili vse protiuiverzitetne in protidržavne akcije komunistov ter jih podprli z dokazi; tega pa komunisti niso mogli več prenesti. Cela skupina se jih je odpravila h g. dekanu (dr. Tasiću) ter zahtevala, da mora demokratsko listo takoj prepovedati, češ da je ponarejena, da ni bila pravilno vložena itd. in da bodo v nasprotnem primeru storili svoje korake. Toda vse pritožbe niso nič zalegle; lista je ostala, komunisti pa svojih korakov niso napravili.

V nedeljo, 26. januarja, so bile volitve. Na pravni fakulteti je volilo 550 slušateljev, od teh 200 za demokratsko listo, 350 pa za komunistično. Ker pride na vsakih 50 volilcev po en zastopnik v odbor, imajo komunisti v odboru Podpornega združenja 7 zastopnikov, demokrati pa 4.

Na tehnični fakulteti je volilo 1000 slušateljev in sicer za komuniste 750, za demokrate 250 ter so dobili: komunisti 15 zastopnikov, demokrati pa 5. Na ostalih fakultetah ni bilo pravih volitev, ker je bila na vsaki vložena samo po ena lista, namreč — komunistična.

Iz vsega zgoraj omenjenega je razvidno, da imajo komunisti na beograjski univerzi veliko moč. Poudariti pa je treba, da so se zdaj začeli organizirati tudi protikomunistični študenti, ki so uvideli, kako komunistem vodi. Razveseljivo dejstvo je, da so se ravno na pravni in tehnični fakulteti, ki sta najmočnejši komunistični trdnjavi, protikomunistični akademiki p-trudili in organizirali odpor, ki se že pozna.

Odg. urednik: Ciril Kovač (Ljubljana). Izdaja konzorcij (J. Prešeren, Ljubljana). Tiska Misijonska tiskarna, Groblje - Domžale (A. Trontelj).